

Av ormer og vev sin mat hun lager.
På røtter og sten hun sitter og gnager.

Alene, ensom,
Av mørket kåret.
Den tunge byrde
Hun alltid har båret.

Merket som barn av mørkets ånd.
Kjærtegnet av ondskapens hånd.

Ensom, forlatt av alt som var kjært.
Minner svunnet, det hun har lært.
Tiden har slettet alt det som var.
Glemselens glede er alt hun har igjen...

Ensom, forlatt av alle hun kjente.
Levende død, alle broer brente.
Skjebne med smak av urettferd
Slettet alt det hun var verd.

Ensomheten som hun frykter,
Menneskers onde rykter,
All den glede som en gang var,
Revet bort av tiden som tar.

Lengter etter mørke og stillhet.
Gråter og kaller på noen som vet.
Ensomheten har gjort henne nøden.
Kommer han aldri?

Hun venter på døden...